

Protokół z posiedzenia Rady Narodowego Instytutu Wolności
– Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego
Warszawa, 22 lutego 2024 roku

W dniu 22 lutego 2024 r. rozpoczęło się pierwsze posiedzenie III kadencji Rady Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego.

W posiedzeniu udział wzięli:

1. Piotr Stec – Przewodniczący Rady NIW-CRSO;
2. Anna Czyżewska – Członkini Rady NIW-CRSO;
3. dr Ewa Gałka – Członkini Rady NIW-CRSO; (online)
4. Łukasz Gorczyński – Członek Rady NIW-CRSO;
5. Daniel Prędkopowicz – Członek Rady NIW-CRSO;
6. Agata Stafiej-Bartosik – Członkini Rady NIW-CRSO;
7. Iwona Żukiert – Członkini Rady NIW-CRSO;
8. Michał Braun – Członek Rady NIW-CRSO;
9. dr hab. Marek Rymsza – Członek Rady NIW-CRSO;
10. Wojciech Kaczmarczyk – Dyrektor NIW-CRSO;
11. Przemysław Jaśkiewicz – Zastępca Dyrektora NIW-CRSO;
12. dr Michał Rulski – Zastępca Dyrektora NIW-CRSO;
13. Dariusz Pietrowski – Kierownik Biura Programu Korpus Solidarności w NIW-CRSO;
14. Oliwia Krawczyk – Pracownik NIW-CRSO.

Członkom Rady NIW-CRSO został przedstawiony następujący porządek posiedzenia:

1. Otwarcie posiedzenia, sprawy formalne i przyjęcie porządku obrad.
2. Przyjęcie protokołu z posiedzenia Rady NIW-CRSO II kadencji w dniu 18.01.2024 r.
3. Omówienie stanu wdrażania programów wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w Narodowym Instytucie Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego.
4. Przyjęcie Regulaminu otwartego konkursu ofert „Partnerstwo dla wolontariatu”, edycja 2024 na wybór Partnerów Regionalnych i Lokalnych Korpusu Solidarności:
 - Dyskusja;

- Przyjęcie uchwały w sprawie zatwierdzenia Regulaminu „Partnerstwo dla wolontariatu”, edycja 2024 na wybór Partnerów Regionalnych i Lokalnych Korpusu Solidarności.
- 5. Omówienie działań w sprawie Rządowego Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich, PROO edycja 2024.
- 6. Omówienie naboru do Komitetów Sterująco Monitorujących Programy NIW-CRSO.
- 7. Sprawy różne.

Ad 1.

Posiedzenie otworzył Pan Piotr Stec, Przewodniczący Rady Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego. Wszyscy członkowie Rady NIW-CRSO wyrazili zgodę na nagrywanie przebiegu posiedzenia oraz na włączenie do porządku obrad punktu dotyczącego możliwości udziału NIW w projekcie międzynarodowym po punkcie 3. agendy, co odpowiednio zmieni kolejność omawianych tematów.

Ad 2.

Protokół z poprzedniego posiedzenia Rady w dniu 18.01.2024 r. został przyjęty bez uwag ze strony Członków Rady NIW-CRSO, jedna osoba wstrzymała się od głosu.

Ad 3.

Pan Wojciech Kaczmarczyk, Dyrektor Instytutu przedstawił stan wdrażania programów wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w Narodowym Instytucie Wolności - Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego.

Obecnie funkcjonuje 9 programów dotacyjnych. Według stanu na dzień 19 lutego 2024 roku udzielono 6560 dotacji na kwotę prawie 1,2 mld zł. Dyrektor Instytutu przedstawił statystyki dotyczące liczby zawartych umów i kwot przyznanych dotacji we wszystkich konkursach rozstrzygniętych w latach 2018 - 2023 w podziale na poszczególne województwa, a także z uwzględnieniem podziału na wielkość organizacji i jej siedziby. Pani Anna Czyżewska zapytała czy NIW zestawiał omawiane dane z danymi dotyczącymi liczby faktycznie zarejestrowanych i działających organizacji. Mazowsze liczy około 5,5 mln mieszkańców, z czego poza Warszawą aż około 3,5 mln, natomiast województwo lubuskie liczy mniej niż 1,5 mln ludności. Pan Wojciech Kaczmarczyk odpowiedział, że Instytut nie robił porównań socjodemograficznych, ale większa liczba organizacji np. w województwie mazowieckim jest adekwatna do liczby mieszkańców. NIW prowadzi szerokie działania informacyjne oraz szkolenia czy webinaria o programach społeczeństwa obywatelskiego i możliwościach uzyskania

dofinansowania, które są skierowane do konkretnych obszarów gdzie zainteresowanie realizacją projektów jest najmniejsze.

Następnie Dyrektor Instytutu przedstawił dane dotyczące wszystkich programów wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego, którymi zarządza NIW i wymienił elementy uelastyczniające uczestnictwo organizacji pozarządowych w tych programach. Od 2021 roku została niemal dwukrotnie zwiększona pula środków na regranting regionalny i tematyczny, który najpierw dotyczył tylko Rządowego Programu Fundusz Inicjatyw Obywatelskich (NOWEFIO). W ramach dotacji NIW także umożliwił organizacjom przeznaczenie do 20% dotacji na rozwój instytucjonalny. Dodatkowo we wszystkich programach uruchomionych w 2024 roku wprowadzono zasadę ryczałtowego rozliczania kosztów administracyjnych.

Pan Łukasz Gorczyński poruszył temat jednej z organizacji pożytku publicznego, która prywatyzuje środki pozyskiwane z 1,5% podatku poprzez nieetyczne działania. Pan Wojciech Kaczmarczyk zauważył także problem z dystrybucją środków z 1,5% PIT poprzez subkonta, kiedy OPP wyłącznie dystrybuują środki z 1,5% PIT i nie prowadzą własnej działalności pożytku publicznego. Dodał, że ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie zabrania organizacji pożytku publicznego, która jest w wykazie podmiotów uprawnionych do otrzymania 1,5% podatku dochodowego od osób fizycznych, przekazywać środków innej OPP, której nie ma w wykazie. Może ona jednak przekazywać środki organizacji pozarządowej, która nie ma statusu OPP. Z tego powodu formalnie NIW nie może zakwestionować działalności, o której poinformował Pan Łukasz Gorczyński i Pan Michał Braun.

Następnie Pan Wojciech Kaczmarczyk przedstawił ogólny schemat przeprowadzania konkursów w ramach programów wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego. Projekt regulaminu każdego konkursu przygotowywanego przez NIW jest kierowany do wstępnej dyskusji przez Radę NIW-CRSO, a następnie do zaopiniowania przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, Radę Dialogu z Młodym Pokoleniem oraz jest poddany konsultacjom społecznym. Dzięki inicjatywie Pani Minister Agnieszki Buczyńskiej w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów odbyły się również warsztaty konsultacyjne regulaminu „Partnerstwa dla wolontariatu” w edycji 2024. NIW organizuje też webinaria dla potencjalnych wnioskodawców zainteresowanych realizacją projektu. Po szerokich konsultacjach projekt regulaminu trafia ponownie do Rady NIW-CRSO w celu zatwierdzenia. Kolejnymi krokami są: ogłoszenie konkursu, nabór wniosków, ocena formalna i ocena merytoryczna. Następnie projekt listy rankingowej trafia na komisję konkursową lub panel ekspertów, a dalej do zatwierdzenia przez Dyrektora NIW-CRSO. Później następuje proces negocjacji warunków umowy i wypłaty środków. Na 6560 dotacji w prawie wszystkich przypadkach decyzja komisji konkursowej była akceptacją oceny merytorycznej dokonanej przez ekspertów. W 2% przypadków komisja konkursowa lub panel

ekspertów ustalał listę projektów do dofinansowania ze zmianami w stosunku do ocen wystawionych przez ekspertów. Decyzja komisji lub panelu odmienna od oceny ekspertów jest uprawnieniem odpowiednio komisji lub panelu na podstawie przepisów powszechnie obowiązujących.

Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec otworzył dyskusję. Pan Łukasz Gorczyński zapytał czym jest Rządowy Program Współpracy Międzynarodowej i Dyplomacji Obywatelskiej na lata 2023-2033, zaopiniowany uchwałą przez Radę NIW-CRSO II kadencji. Pan Wojciech Kaczmarczyk odpowiedział, że program ten nie został jeszcze przyjęty przez rząd. Celem programu miało być wsparcie współpracy międzynarodowej organizacji pozarządowych i realizacja takich działań jak np. szkolenia leaderskie czy realizowanie wspólnych projektów. Jest to gotowy materiał do tego, aby ewentualnie dalej nad nim pracować, ale decyzja należy do Przewodniczącej Komitetu ds. Pożytku Publicznego.

Pan Łukasz Gorczyński zapytał kto decyduje, że dana ścieżka programowa jest uruchamiana akurat w NIW i jakie są dalsze kroki w tym kierunku. Dyrektor Instytutu odpowiedział, że Rada Ministrów podejmuje uchwałę w sprawie zatwierdzenia dokumentu programowego, w którym wskazuje na instytucję zarządzającą programem. W 2016 r. Pełnomocnik Rządu ds. Społeczeństwa Obywatelskiego powołał zespoły eksperckie, w ramach których przygotowane zostały: program wolontariacki, harcerski oraz dla uniwersytetów ludowych. Pan dr hab. Marek Rymsza dodał, że pomysł na Rządowy Program Wsparcia Rozwoju Organizacji Poradniczych na lata 2022-2033 powstał w 2019 roku podczas Kongresu Poradnictwa zorganizowanego przez Kancelarię Prezydenta w partnerstwie z Narodowym Instytutem Wolności. Intencją wydarzenia było sieciowanie środowisk świadczących usługi z różnych obszarów poradnictwa np. prozdrowotnego, psychologicznego czy pedagogicznego. W trakcie dyskusji zasygnalizowana została potrzeba stworzenia programu wzmacniającego utrzymanie specjalistów. W międzyczasie pojawił się nurt polityki deinstytucjonalizacji działań pomocowych. Rada Ekspertka w ośrodku prezydenckim stwierdziła, że duże znaczenie mają fachowe usługi pierwszego kontaktu.

Pan Wojciech Kaczmarczyk poinformował, że w edycji 2024 NIW zakończył konkursy decyzją o dofinansowaniu w Rządowym Programie Fundusz Inicjatyw Obywatelskich NOWEFIO na lata 2021-2030, Priorytet 1, Rządowym Programie Fundusz Młodzieżowy na lata 2022-2033 (FM), Rządowym Programie Wspierania Rozwoju Organizacji Poradniczych na lata 2022-2033 (ROP), Rządowym Programie Wspierania Rozwoju Międzynarodowych Domów Spotkań na lata 2021 – 2030 (RPWRMDS) i Rządowym Programie Polski Inkubator Rzemiosła na lata 2021-2030 (PIR). W 99% przypadków Instytut jest gotowy do podpisania umowy i wypłaty środków w momencie kiedy zostaną podpisane umowy pomiędzy NIW a KPRM. Rządowy Program Rozwoju Organizacji Obywatelskich, PROO w edycji 2024 czeka na decyzje o panelach eksperckich. Dyrektor Instytutu odpowiedział, że niedługo zostaną zakończone oceny merytoryczne wniosków w programie NOWEFIO, Priorytety 2-4.

Pan Michał Braun zapytał czy odbyły się już komisje konkursowe w konkursie. Pan Wojciech Kaczmarczyk oznajmił, że nie.

Pani Anna Czyżewska zapytała czy wyniki konkursu NOWEFIO będą ogłoszone do końca lutego. Dyrektor Instytutu odpowiedział, że raczej będzie to początek marca. Członkini Rady poprosiła czy w związku z licznymi pytaniami organizacji, które zakwalifikowały się do dofinansowania NIW może udostępnić na swoich stronach internetowych informację, że czeka na podpisanie umowy z KPRM na przekazanie środków. Pan Wojciech Kaczmarczyk odpowiedział, że biura grantowe w NIW codziennie odbierają telefony w tej sprawie. Instytut stara się jak najszerszej informować o oczekiwaniu na podpisanie umów dotacyjnych z KPRM i na pewno opublikuje informację na ten temat. W momencie kiedy umowy zostaną podpisane NIW jest gotowy w ciągu kilku dni wypłacić środki organizacjom pozarządowym. Pan Michał Braun oznajmił, że jeżeli chodzi o program NOWEFIO Pani Minister Agnieszka Buczyńska czeka na zakończenie opiniowania umowy dotacji między KPRM i NIW przez Prokuratorię Generalną RP. Pani Anna Czyżewska dodała, że warto byłoby wspomnieć również o tym, ponieważ to pokazałoby organizacjom pozarządowym, że środki dotacyjne z budżetu państwa są elementem szerszych procesów uwarunkowanych czynnikami administracyjno-ustawowymi. Dyrektor Instytutu powiedział, że do wypracowania jest model współpracy pomiędzy Narodowym Instytutem Wolności a Departamentem Społeczeństwa Obywatelskiego i departamentami towarzyszącymi w KPRM na poziomie dopracowania procedur. Pan Wojciech Kaczmarczyk powiedział, że jest zwolennikiem, aby umowa pomiędzy dysponentem a instytucją zarządzającą była podpisana przed rozpoczęciem roku budżetowego, aby środki finansowe szybciej trafiły do organizacji pozarządowych. Pan Michał Braun zapytał jaki jest faktyczny czas pomiędzy tym, że organizacje dowiedzą się o pozytywnej decyzji dofinansowania, a tym kiedy będą mogły spodziewać się podpisania umowy i przekazania środków. Dyrektor Instytutu powiedział, że może to potrwać trzy tygodnie.

Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec w imieniu wszystkich Członków Rady poparł pomysł opublikowania komunikatu o oczekiwaniu na podpisanie umów pomiędzy NIW a KPRM.

Pan Łukasz Gorczyński zapytał czy w konkursie PROO 1a odbył się panel ekspertów. Pan Wojciech Kaczmarczyk odpowiedział, że we wszystkich priorytetach PROO, oprócz PROO 1b nie odbyły się jeszcze panele ekspertów.

Pani Anna Czyżewska odniosła się do ewaluacji, które były przedmiotem prezentacji Dyrektora NIW pytając czy dobrze rozumie, że ostatnio została przeprowadzona ewaluacja Rządowego Programu Fundusz Młodzieżowy. Dyrektor Instytutu odpowiedział, że w ubiegłym roku zostało zrealizowanych kilka ewaluacji, m.in. ewaluacja ilościowa w ROP i FM. Celem tych działań była próba odpowiedzi na

pytanie w jaki sposób przez kilka pierwszych miesięcy radzą sobie organizacje, które zostały wybrane w pierwszym konkursie i czy są wiarygodnymi partnerami, w perspektywie kolejnych edycji. Zastępca Dyrektora Pan Przemysław Jaśkiewicz dodał, że z inicjatywy Rady w poprzedniej kadencji stworzono zespół ewaluacyjny, który ma wesprzeć Instytut w planowaniu i monitorowaniu ewaluacji. Pani Anna Czyżewska zapytała kto zasiada w tym zespole. Pan Wojciech Kaczmarczyk odpowiedział jaki jest skład zespołu.

Pan Łukasz Gorczyński zapytał jak dotychczas wyglądało losowanie ekspertów i czy są z tego sporządzone protokoły. Pan Wojciech Kaczmarczyk odpowiedział, że z każdej czynności tego typu są przygotowywane protokoły.

Pan Michał Braun odniósł się do kompetencji Rady dotyczącej wyboru i zatwierdzenia firmy audytorskiej pytając na czym to polega. Dyrektor Instytutu powiedział, że z uwagi na fakt, iż NIW jest instytucją publiczną o odpowiednio wysokim budżecie istnieje coroczny obowiązek przeprowadzenia audytu przez biegłych rewidentów. Przewodniczący Komitetu ds. Pożytku Publicznego dokonuje po zasięgnięciu opinii Rady wyboru firmy audytorskiej.

Pani Anna Czyżewska odnosząc się do prezentacji powiedziała, że 2% organizacji, które trafiło na listę rankingową decyzją komisji konkursowych powoduje napięcia i domysły. Dzieje się to dlatego, że NIW nie publikuje protokołów i notatek z posiedzeń komisji konkursowych i paneli ekspertów, które mogłyby być dobrym argumentem do uzasadnienia tzw. przesunięć. Pani Anna Czyżewska wspomniała o posiedzeniu komisji konkursowej NOWEFIO z 2022 roku, podczas którego sporo organizacji straciło dotacje. Z dokumentu udostępnionego w mediach wynika, że powodem była niezgodność z polityką ówczesnego rządu. W związku z tym padło pytanie czy Rada może otrzymać notatki i protokoły z poprzednich lat oraz dlaczego nie są one publicznie dostępne. Pan Wojciech Kaczmarczyk powiedział, że to nie jest tak, że jakiejś organizacji zostało odebrane dofinansowanie czy została zdjęta z listy rankingowej, bo ostatecznie to organ administracji publicznej, czyli Dyrektor NIW-CRSO na podstawie opinii komisji przyznaje dotacje. Zgodnie z art. 15 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie ocena ekspertów zewnętrznych ma charakter pomocniczy. Dyrektor Instytutu stwierdził, że publikacja protokołów z posiedzeń komisji lub paneli może budzić wątpliwości ze względu na informacje wrażliwe dotyczące organizacji startujących w konkursach. Dodał, że jest gotów przekazać Radzie wszystkie protokoły z posiedzeń komisji konkursowych. Pan Wojciech Kaczmarczyk poprosił o zwrócenie uwagi w jakiej sytuacji jest NIW podejmując decyzje jednocześnie musząc liczyć się z tym, aby nie wywołały one negatywnych skutków społecznych. Przewodniczący Rady poprosił o przygotowanie protokołów za poprzedni rok do wglądu na następnym posiedzeniu. Pani Anna Czyżewska powiedziała, że zależy jej aby Rada wsparła NIW tak, aby praca komisji konkursowych była

jak najbardziej jawna i budziła zaufanie wśród organizacji pozarządowych. Pan dr hab. Marek Rymsza zauważył, że publikacje uzasadnień do zmian w listach rankingowych są danymi wrażliwymi i wymagają dużej roztropności, ponieważ jeżeli powodem zmiany jest problem prawny organizacji to upublicznienie informacji może jej zaszkodzić. Pan Michał Braun powiedział, że ten problem można rozwiązać odstępując od podpisania umowy z organizacją, a nie przestawianiem list rankingowych. Dyrektor Instytutu nie zgodził się z przedmówcą stwierdzając, że dużo łatwiej jest podjąć decyzję o dofinansowaniu (zgodnie z ustawą) niż decyzję o odstąpieniu od podpisania umowy, ponieważ powód odstąpienia musi być bardzo konkretny i wynikać z regulaminu.

Pan Łukasz Górczyński zgłosił zastrzeżenia co do działań Pana Szymona Dziubickiego podczas prac komisji konkursowej NOWEFIO w 2022 roku, który zaproponował usunięcie z listy 20 ofert, a następnie wprowadzenie na listę 20 innych. Dodał, że jest to osoba o jawnej tożsamości politycznej. Pan Wojciech Kaczmarczyk zauważył, że wniosek o zmianę złożyła jedna osoba, ale ostateczną decyzję podjęli wszyscy członkowie komisji. Pan Łukasz Górczyński zapytał ile czasu mają oni na podjęcie takich postanowień. Dyrektor Instytutu oznajmił, że to zależy od tego jakie decyzje są podejmowane, często jest to kilka godzin. Pani Anna Czyżewska powiedziała, że właśnie o tej komisji mówiła w kontekście usunięcia wielu organizacji z listy dofinansowanych ofert, i o której informacja została udostępniona w mediach. Wątpliwością jest to jak 4 osoby mogły zapoznać się z 40 wnioskami i to w tak krótkim czasie. Pan Wojciech Kaczmarczyk odpowiedział, że każdy z członków komisji miał możliwość wglądu do ofert. Jeżeli ktokolwiek proponuje zmiany, wtedy zarządzana jest przerwa, podczas której przekazywane są do wglądu wnioski.

Pan Michał Braun zaproponował, żeby tę sprawę przeanalizować na kolejnym posiedzeniu, wtedy być może będą znane już wyniki kontroli KPRM w NIW, informacja pokontrolna Najwyższej Izby Kontroli i wyrok sądu w sprawie Fundacji Wolności, która zaskarżyła wyniki konkursu NOWEFIO. Sąd uchylił decyzję NIW o nieprzyznaniu fundacji dotacji, co jasno stwierdza, że to nie była dobra procedura. Pan Michał Braun stwierdził, że po tej sytuacji NIW przestał publikować protokoły z posiedzeń komisji po to, aby uchronić członków przed upublicznieniem praktyk związanych z przesunięciami w listach rankingowych, a nie, żeby obronić dobre imię organizacji. Dyrektor Instytutu powiedział, że NIW w ogóle nie publikował protokołów, ze względu na dane wrażliwe, które się w nich zawierały i dobro organizacji, które to często są podmiotami o wieloletnim doświadczeniu, a nie organizacjami widmo.

Pani Iwona Żukiert powiedziała, że musiała być przyczyna sytuacji, w której organizacje mają bardzo małe zaufanie do praktyk stosowanych podczas komisji konkursowych oraz, że trzeba się przyjrzeć zarówno temu, jak i nowemu wyborowi ekspertów. Pan Wojciech Kaczmarczyk odpowiedział, że biorąc pod lupę program PROO 1a, w którym skala zmian jest największa i w którym 5% organizacji dostaje

dotacje, a 95% nie dostaje, to statystycznie rzecz biorąc 95% podmiotów będzie miało negatywną opinię, ponieważ nie otrzymało dofinansowania. Niezadowolenie z rozstrzygnięć spowodowane jest tym, że próg odcięcia projektów dofinansowanych a niedofinansowanych jest na poziomie bardzo dobrych projektów. Organizacje, które przygotowały bardzo dobre projekty, które nie zostały dofinansowane z powodu braku środków zawsze będą niezadowolone. Nie ma to nic wspólnego z procedurami w NIW. Pan Michał Braun zwrócił uwagę na to, że problemem nie jest to, że ktoś nie otrzymał dotacji, a to, że trafiały one do organizacji, które zostały założone w czasie konkursu i były związane politycznie. Pan Łukasz Gorczyński dodał, że Radzie zależy na transparentności i poprawie wizerunku Instytutu. Zastępca Dyrektora Pan dr Michał Rulski dodał, że Narodowy Instytut Wolności musi walczyć o swoje dobre imię na drodze sprostowań czy nawet w sądzie w związku z negatywnie nacechowanymi artykułami bazującymi na jednym przykładzie. Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec poprosił o przygotowanie informacji jakie sprawy sądowe i wyroki w związku z artykułami posiada NIW. Dyrektor Instytutu powiedział, że NIW wygrał jedną sprawę z *onet.pl* dotyczącą publikowania fake newsów, inne są w toku.

Pani Agata Stafiej-Bartosik stwierdziła, że warto pomyśleć nad tym, w jaki sposób powinny być pisane protokoły, aby nie skrzywdzić żadnej organizacji biorącej udział w konkursie.

Pan Łukasz Gorczyński wrócił do dyskusji o komisji konkursowej z 2022 roku mówiąc, że jeżeli Pan Szymon Dziubicki wprowadził na listę do dofinansowania tak dużo organizacji, to oznacza, że musiał on zapoznać się ze wszystkimi 40. wnioskami. Członek Rady stwierdził, że coś jest nie tak na poziomie systemowym i trzeba to zmienić. Pan Wojciech Kaczmarczyk odpowiedział, że w gronie Rady dobrze by było unikać przyklejania przysłowiowych łatek jednej czy drugiej osobie. Pan Szymon Dziubicki jest działaczem trzeciego sektora i osobą związaną od kilku lat z dużą ogólnopolską Konfederacją Inicjatyw Pozarządowych RP. Dyrektor Instytutu stwierdził, że to niesprawiedliwe wygłaszać opinie o osobie, której nie ma w gronie obecnych na posiedzeniu. Pan Łukasz Gorczyński odpowiedział, że wygłosił jedynie opinię, że Pan Szymon Dziubicki miał bezpośredni wpływ na przyznanie środków publicznych. Dodał, że nie chce być krytykowany za to, że mówi o faktach. Pan Wojciech Kaczmarczyk odparł, że Pan Dziubicki być może poprosił o wnioski i miał więcej czasu na zapoznanie się z nimi przed posiedzeniem. Dodał, że członkowie komisji mają takie prawo i często z niego korzystają. Ponadto decyzja w tej sprawie została podjęta przez całą komisję, a nie jednoosobowo. Dyrektor Instytutu zachęcił do mówienia o procedurach, a nie o konkretnych osobach. Rada mając kompetencje opiniodawcze, w szczególności dotyczące projektów sprawozdań z działalności NIW, może przy projekcie tego dokumentu zawrzeć konkretne sugestie dotyczące działalności NIW. Pan Daniel

Prędkopowicz powiedział, że to na co zwracają uwagę członkowie Rady jest kluczowe dla dobrej przyszłości Narodowego Instytutu Wolności.

Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec zwrócił się z prośbą do Dyrektora NIW, aby na następne posiedzenie Rady przygotować protokoły z komisji konkursowych i paneli ekspertów z roku 2023 oraz protokół z komisji konkursowej NOWEFIO w edycji 2022 razem z informacjami czy eksperci prosili o wgląd do wniosków. Następnie zamknął punkt 3 agendy.

Ad 4.

Przewodniczący Rady poprosił Dyrektora Instytutu o przedstawienie informacji na temat możliwości udziału Narodowego Instytutu Wolności w projekcie międzynarodowej współpracy.

Pan Wojciech Kaczmarczyk poprosił o zachowanie poufności w tej sprawie.

Ad 5.

Dyrektor Instytutu poinformował, że projekt regulaminu „Partnerstwa dla wolontariatu”, edycja 2024 był poddany wstępnej dyskusji na poprzednim posiedzeniu Rady NIW II kadencji. Spotkanie zakończyło się konkluzją, żeby skierować dokument w pierwotnej wersji do konsultacji społecznych i na warsztaty konsultacyjne dla Partnerów Regionalnych i Partnerów Lokalnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, które zainicjowała Pani Minister Agnieszka Buczyńska.

Zmiany proponowane w Regulaminie zmierzały w stronę uelastycznienia działań Partnerów, tak aby dać im większą swobodę przy wyborze własnych metod realizowania działań. Ostatecznie w dokumencie skierowanym do Rady Instytut zaproponował, aby z 8 działań obowiązkowych Partnerzy mieli obowiązek wyboru i realizacji przynajmniej 4 z działań. Jeżeli nie zdecydują się na realizację 8 działań przewidzianych w wykazie mają obowiązek stworzenia autorskiego planu w zakresie uzupełniającym te punkty, których nie wybiorą oraz uzasadnić dlaczego akurat tymi działaniami przyczyniają się do realizacji celów programu i wskaźników rezultatów. Zostaje utrzymany obowiązek dokumentowania zdarzeń dotyczących wyłącznie zarejestrowania wolontariuszy w Systemie Obsługi Wolontariatu, ale tylko w takim zakresie w jakim jest to niezbędne. Beneficjent jest zobowiązany do tego, aby utrzymać w kolejnych latach realizacji projektu określonego dla konkretnych lat zaangażowania wolontariackiego.

Pan Dariusz Pietrowski dodał, że jeden z głosów, który w ramach konsultacji został licznie wyrażony to zwiększenie budżetu programu, na co w obecnej chwili nikt nie ma wpływu. W procesie konsultacji wpłynęły też uwagi takie jak np. zmniejszenie liczby działań, odejście od SOW i zróżnicowanie działań między Partnerami Regionalnymi i Lokalnymi.

Przewodniczący Rady otworzył dyskusję. Jako pierwsza głos zabrała Pani Iwona Żukiert. Pierwsza uwaga to niedoszacowanie budżetu. Od pięciu lat nie zmieniły się stawki. W dokumencie, który został przedstawiony Radzie nie zostały uwzględnione zmiany, które były rekomendowane podczas konsultacji. Członkini Rady powiedziała, że pozostawienie SOW w takiej formie w jakiej został przedstawiony w Regulaminie wyklucza 3 grupy ważnych wolontariuszy, czyli seniorów, dzieci do lat 13 i uchodźców. Nasuwa się pytanie czy wymóg rejestrowania wolontariuszy i nanoszenia zmian są konieczne. Kolejna sprawa, na którą zwróciła uwagę Pani Iwona Żukiert to rozgraniczenie aktywności Partnerów Regionalnych i Lokalnych, którzy wykonują podobne zadania, ale jest to inaczej finansowane. Pojawiły się postulaty, aby znalazły się pieniądze na koordynatorów regionalnych, co najmniej w wysokości 100 tys. zł. Należy się zastanowić czy wskaźniki programowe nie są zbyt wysoko określone. Członkini Rady reprezentując również głosy z zewnątrz wyraziła duże niezadowolenie stawkami godzinowymi dla ludzi, którzy mają prowadzić szkolenia oraz zawnioskowała o ponowną analizę uwag do Regulaminu.

Pan Michał Braun wyraził rozczarowanie nieotrzymaniem od NIW w protokole z warsztatów konsultacyjnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów stanowiska Narodowego Instytutu Wolności. Instytut nie odniósł się do uwag zgłaszanych przez organizacje podczas spotkania. Na pytanie dlaczego uwagi z KPRM nie zostały uwzględnione Pan Michał Braun otrzymał informację, iż są one takie same jak uwagi zgłaszane na stronie *stacja-konsultacja.pl*. Zauważył, że wiele zastrzeżeń dotyczyło SOW, który pozwala łączyć wolontariuszy z organizacjami, ale z drugiej strony muszą oni co jakiś czas aktualizować swój profil. W protokole ze *stacji-konsultacji.pl* pierwsza uwaga dotyczy zmiany zakresu realizacji wskaźników, odstąpienia od obowiązkowego pozyskiwania nowych wolontariuszy na rzecz utrzymania SOW i obecnych wolontariuszy. Pan Michał Braun zwrócił uwagę na dublowanie się działań Partnerów Regionalnych i Partnerów Lokalnych. Organizacje mówią jasno, że rolę Partnera Regionalnego widzą bardziej jako animatora czy szkolącego. Ponownie został podkreślony zbyt niski budżet przeznaczony na konkurs. Pan Michał Braun stwierdził, że skoro NIW również to widzi, to być może trzeba obniżyć wskaźniki lub ilość działań i podobnie jak Pani Iwona Żukiert uważa, że regulamin „Partnerstwa dla wolontariatu”, edycja 2024 powinien zostać ponownie procedowany. Dodał, że NIW nie powinien upierać się przy utrzymaniu SOW, ponieważ Regionalne Centra Wolontariatu czy Partnerzy mówią, że nakazywanie swoim wolontariuszom, aby logowali się do systemu nie sprawdza się. Ponadto ostatnie lata pokazały, że największe sukcesy społeczeństwa obywatelskiego i setek wolontariuszy nie były dokumentowane w SOW.

Pan dr Michał Rulski zaznaczył, że Regulamin jest efektem uelastyczniania całego programu Korpusu Solidarności. Jeżeli chodzi o SOW i grupy wykluczone NIW ma na uwadze to, żeby ten problem

zniwelować np. chociażby tym, że to opiekun danej osoby, może zarejestrować ją w SOW. Pan dr hab. Marek Rymsza powiedział, że to co łączy II i III kadencję Rady to przekonanie, że program, o którym mowa jest potrzebny, natomiast jest także świadomość, że istnieje również coś takiego jak bariera rozwojowa. Jeżeli ludzie czegoś nie chcą to nie można ich do tego zmusić. Pani Iwona Żukiert zapytała co wynika z funkcjonowania takiego elektronicznego systemu. Pan Dariusz Pietrowski odpowiedział, że zaglądając do programu Korpusu Solidarności w 2030 roku dokument zakłada skupienie 33 000 wolontariuszy, którzy przepracują miliony godzin wolontariatu. Nie jest możliwe, aby te dane zebrać w excelu, na kartkach czy w sprawozdaniach Partnerów. Po to powstał SOW, aby m.in. na bieżąco śledzić przyrosty i spadki zaangażowania w wolontariat systematyczny w Korpusie Solidarności. Należy zaznaczyć, że program ten to wycinek tego, czym jest wolontariat w Polsce. SOW ma pomagać i umożliwiać łączenie wolontariuszy z miejscami, gdzie może być realizowana aktywność wolontariacka. Jest też narzędziem do obsługi programu Wsparcia Organizacji Wolontariatu w NGO – WOW w NGO!. Pan Dariusz Pietrowski wspominał, że w Gdańsku stworzono aplikację, która działa w podobny sposób, ale w mniejszym zakresie. Program miejski w Warszawie korzysta z platformy *ochotnicy.waw.pl*. SOW nie jest wymysłem NIW, a narzędziem pomocniczym tak, jak w przywołanych przykładach. 1 stycznia 2022 r. liczba wolontariuszy wynosiła 2239, 1 stycznia 2023 r. 5838, a 1 stycznia 2024 r. było już 12 027 wolontariuszy. Jeżeli chodzi o liczbę koordynatorów to kolejno było to 752, 1636, 2799. Liczba przepracowanych godzin wynosiła w 2022 r. ok. 31 000, w 2023 r. ok. 56 000, a w 2024 r. ma wynosić ok. 176 000. Przyrost godzin jest duży, ponieważ z systemu korzystają beneficjenci ścieżki WOW w NGO, dla których nie ma problemu zarejestrować się w aplikacji i wprowadzać dane godzinowe, które później systematycznie akceptuje koordynator. Obecnie z SOW korzysta 2234 organizacji i 38 Partnerów. Głosy przeciwko systemowi płyną głównie z grupy 16 Partnerów Regionalnych. Pan Dariusz Pietrowski zapewnił, że NIW uwzględnia również potrzeby seniorów. Poinformował, że osoba, która ma problem z zarejestrowaniem się w aplikacji może uzyskać pomoc w Centrach Wolontariatu. Jeżeli chodzi o dzieci do lat 13 (NIW widzi, że wielu Partnerów czerpie ochotników ze szkolnych kół wolontariatu) koordynator koła wolontariatu w osobie nauczyciela będzie mógł wpisywać młodzież do SOW. Jeżeli chodzi o uchodźców bez problemu można nadpisać wersję systemu w języku ukraińskim lub angielskim. Pan Dariusz Pietrowski odniósł się do wypowiedzi Pana Michała Brauna wskazując, że wszystkie uwagi, które w czasie warsztatów były poruszane są udokumentowane. Pan Michał Braun odparł, że uczestnicy spotkania nie wiedzą, które propozycje zostały wzięte pod uwagę, a jeśli nie to dlaczego. Pan Dariusz Pietrowski wskazał, że odpowiedź Instytutu na uwagi zawarta jest w propozycji Regulaminu, który otrzymała Rada. Zgodził się, iż zdarzają się sytuacje, że obszar działań Partnera Lokalnego pokrywa się z obszarem Partnera Regionalnego. W związku z tym padła propozycja wprowadzenia zapisu mówiącego o tym, że jeżeli w stolicy

województwa jest Partner Regionalny, w tym samym mieście nie może funkcjonować Partner Lokalny. Według Pana Dariusza Pietrowskiego najbardziej istotną kwestią sporną jest skala obowiązkowych działań, stąd propozycja NIW o możliwości przedstawienia przez organizacje swojego pomysłu na realizację planu autorskiego. W poprzednich edycjach konkursu działań obowiązkowych było 23, w tej chwili jest ich 4 z 8. Regulamin otwartego konkursu ofert „Partnerstwo dla wolontariatu”, edycja 2024 na wybór Partnerów Regionalnych i Lokalnych Korpusu Solidarności musi wpisywać się w założenia programowe Korpusu Solidarności i realizować wskaźniki rezultatów.

Pan Michał Braun zapytał dlaczego uzyskano 26 mln w ramach budżetu WOW w NGO, a nie zwiększono odpowiednio środków na konkurs „Partnerstwa dla wolontariatu”. Pan Wojciech Kaczmarczyk odpowiedział, że Przewodniczący Komitetu ds. Pożytku Publicznego zwracał się z prośbą do Ministra Finansów o zwiększenie budżetu na cały program, ale ostatecznie udało się to tylko w zakresie WOW w NGO. Budżet może zostać zwiększony w 2024 r., ale w tej chwili można jedynie decydować o tym, co w ramach obecnych środków będzie realizowane i co zostanie uelastycznione w oparciu o założenia programowe, które muszą zostać spełnione. Dyrektor Instytutu dodał, że nie jest to program dotacyjny, a program w ramach, którego NIW ma wybrać Partnerów do realizacji celów wzmocnienia funkcjonowania wolontariatu systematycznego w Polsce. W 2030 roku Instytut musi pokazać rządowi, że wskaźniki programowe Korpusu Solidarności zostały zrealizowane.

Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec zapytał skąd wzięło się założenie, że na koniec realizacji programu w 2030 roku ma być np. 33 000 wolontariuszy, którzy przepracują konkretną liczbę godzin. Pan Wojciech Kaczmarczyk odpowiedział, że NIW analizował przykłady funkcjonowania wolontariatu systematycznego i długoterminowego w różnych instytucjach i w jaki sposób stworzenie struktury płatnego personelu w organizacji przyczynia się do efektów liczbowego i godzinowego wymiaru pracy wolontariuszy.

Pani Iwona Żukiert powiedziała, że była pod wrażeniem prezentacji Dyrektora Instytutu na temat nowych programów społeczeństwa obywatelskiego i zapytała dlaczego na to są pieniądze, a nikt przedtem nie pomyślał, że trzeba bardziej dofinansować Korpus Solidarności. Wolontariat jest solą ziemi. Założeń programowych nie da się zrealizować bez odpowiedniej wysokości środków finansowych.

Pan dr Michał Rulski zwrócił uwagę, że warto zestawić poprzednią wersję programu Korpusu Solidarności z nową wersją dokumentu, aby zobaczyć jak wiele się zmieniło oraz, że to i wprowadzenie ścieżki WOW w NGO jest sukcesem. Zastępca Dyrektora zaznaczył, że dziwi się krytyce raportu z warsztatów konsultacyjnych w KPRM, skoro obie strony zgodziły się na taką metodologię dokumentu.

Ponadto podczas spotkania pracownicy NIW szeroko informowali organizacje, że w razie potrzeby propozycje zmian można umieszczać na platformie *stacja-konsultacja.pl*. Przewodniczący Rady dodał, że w ramach siedmiu zasad dobrej konsultacji podstawą jest to, że do każdej uwagi powinna być dopisana informacja zwrotna, świadcząca o transparentności dokumentu.

Pan dr hab. Marek Rymśza podsumował dyskusję stwierdzając, że wszyscy Członkowie Rady są za zwróceniem się o to, aby zwiększyć budżet dostępnych środków na działania koordynacyjne w ramach Korpusu Solidarności. Jest również wystarczająco dużo głosów, aby mieć w planach przeprowadzenie dyskusji na temat zmian w Programie. Warto omówić także pozycjonowanie Partnerów Regionalnych i Partnerów Lokalnych oraz uatrakcyjnienie korzystania z SOW.

Pan Łukasz Gorczyński zapytał Dyrektora Instytutu czy w związku z licznymi wątpliwościami zatwierdzenie Regulaminu konkursu Partnerstwo dla Wolontariatu, edycja 2024 może poczekać. Pan Wojciech Kaczmarczyk w pierwszej kolejności zapewnił, że raport z warsztatów konsultacyjnych w KPRM zostanie wzbogacony o stanowisko NIW. Jeśli chodzi o Regulamin, od momentu przekazania przez Dyrektora Instytutu dokumentu do zatwierdzenia Radzie to Rada kieruje dalszym procesem. Konsekwencje niepodjęcia decyzji to odłożenie w czasie procesu zatwierdzenia Regulaminu, które jest zależne od tego kiedy odbędzie się kolejne posiedzenie. Jeżeli chodzi o kwestię zwiększenia budżetu to decyzja należy do rządu. Dyrektor Instytutu zwrócił się z prośbą do członków Rady o konkretne wskazanie propozycji zmian w Regulaminie i zwrócenie uwagi na to, że Regulamin musi realizować założenia oraz wskaźniki programowe.

Pan Dariusz Pietrowski powiedział, że ryzyko przedłużenia ogłoszenia konkursu wiąże się z tym, że 460 tys. zł, które w 2024 r. NIW przewiduje na zwiększenie budżetu dla wszystkich Partnerów Regionalnych musi być wykorzystane w tym roku. Za tym idą takie działania jak certyfikacja i wsparcie mentoringowe dla organizacji beneficjentów WOW w NGO, których realizacja też wymaga czasu.

Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec zaproponował, aby przeanalizować Regulamin w szerszym zakresie i pochylić się uważniej nad uwagami. Jest to trzyletni program, w którego ramach będą funkcjonować organizacje, więc miesiąc czasu nie zburzy realizacji całego przedsięwzięcia. Wszyscy Członkowie Rady poparli decyzję o kontynuacji prac nad Regulaminem i posiedzenia Rady jeszcze w marcu br.

W dniu 19 marca 2024 r. odbyła się kontynuacja pierwszego posiedzenia III kadencji Rady Narodowego Instytutu Wolności – Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego.

W drugiej części posiedzenia udział wzięli:

1. Piotr Stec – Przewodniczący Rady NIW-CRSO;
2. Anna Czyżewska – Członkini Rady NIW-CRSO;
3. dr Ewa Gałka – Członkini Rady NIW-CRSO;
4. Łukasz Gorczyński – Członek Rady NIW-CRSO;
5. Daniel Prędkopowicz – Członek Rady NIW-CRSO;
6. Iwona Żukiert – Członkini Rady NIW-CRSO;
7. dr hab. Marek Rymśza – Członek Rady NIW-CRSO;
8. Michał Braun – Dyrektor NIW-CRSO;
9. Andrzej Rybus-Tołłoczko – Zastępca Dyrektora NIW-CRSO;
10. Dariusz Pietrowski – Kierownik Biura Programu Korpus Solidarności (BKPS) w NIW-CRSO;
11. Miłosz Ukleja – Pracownik Biura Programu Korpus Solidarności (BKPS) w NIW-CRSO;
12. Stefan Kołucki – Kierownik Biura Programów Horyzontalnych (BPH) w NIW-CRSO;
13. Oliwia Krawczyk – Pracownik NIW-CRSO.

Pan Dariusz Pietrowski, Kierownik BKPS w NIW-CRSO przedstawił zmiany w Regulaminie otwartego konkursu ofert „Partnerstwo dla wolontariatu”, edycja 2024 na wybór Partnerów Regionalnych i Lokalnych Korpusu Solidarności. Na podstawie głosów Partnerów, przedstawionych m.in. w trakcie konsultacji regulaminu oraz wspólnych obserwacji, NIW podjął decyzję o wprowadzeniu ułatwień oraz większej swobody w kreowaniu rozwiązań i działań wolontariackich dla potencjalnych wnioskodawców. Zrezygnowano w większości z określania wartości liczbowych wskaźników i form działań, które realizatorzy mieliby monitorować. Odbiorcy konkursu będą mogli wybrać z krótkiego katalogu działań, te które chcieliby realizować i proponować własne oraz wskazywać w ofercie wskaźniki dotyczące uczestników, działań i ich rezultatów. Zrezygnowano także z obowiązku rejestrowania się w SOW. Pan Dariusz Pietrowski dodał, że NIW proponuje w to miejsce promocję Systemu jako narzędzia ułatwiającego zarządzanie i organizację wolontariatu. W Priorytecie 1 dla Partnerów Regionalnych zmniejszono liczbę działań z 8 do 6, z czego jedno z nich, związane z dystrybucją minigrantów i bonów edukacyjnych dla wolontariuszy ma być obligatoryjne. Zmniejszono także minimum realizacji działań z katalogu z 4 do 3. Wszystkie zmiany są zgodne z Programem

Korpusu Solidarności, dostosowane do różnych środowisk wolontariackich oraz do budżetu programu, który może zostać zwiększony dopiero przy kolejnej edycji konkursu.

Dyrektor Instytutu Pan Michał Braun powiedział, że jednym z głównych postulatów, które wybrzmiały podczas wspólnych konsultacji z Panią Minister Agnieszką Buczyńską w KPRM to odejście od obowiązku korzystania z SOW na rzecz jego promocji. W regulaminie przedstawiono rozróżnienie, za co odpowiedzialny jest Partner Lokalny, a za co Partner Regionalny.

Pan Miłosz Ukleja, pracownik NIW-CRSO powiedział, że w związku z odrzuceniem narzuconych liczb i środków przypisanych do działań (np. w jednym zadaniu nie trzeba realizować trzech szkoleń) wnioskodawca, a potem wolontariusz może otrzymać wyższą stawkę. To oferent wskazuje wartość stawki, natomiast będzie ona oceniana przez eksperta pod względem rynkowości i racjonalności. Pan dr hab. Marek Rymsza zauważył, że jeżeli ogranicza się wartości wskaźników to zmniejsza się rygor wykonalności zadań. Zapytał czy nie niesie to długofalowego ryzyka pojawiania się przypadkowych Partnerów. Cała logika programu Korpusu Solidarności polega na jego operacyjności, która pozwala budować stabilną, długofalową współpracę z konkretnymi Partnerami. Pan Michał Braun odpowiedział, że do Regulaminu dodano 10 punktów strategicznych dla organizacji, które pełniły już funkcję Partnerów programu, a realizator, który nie rozliczył dotacji nie może ponownie jej dostać. Dyrektor Instytutu odniósł się do wypowiedzi przedmówcy zgadzając się z tym, że program Korpusu Solidarności jest nietypowy, bo pozwala łączyć środowiska wolontariackie, które wspólnie z Instytutem realizują założenia programowe. Nawiązując do kontrowersyjnej informacji o wysokości środków przeznaczonych na zeszłoroczną Galę Wolontariatu Pan Michał Braun powiedział, że Narodowy Instytut Wolności posiada środki na pomoc techniczną w ramach Korpusu, 3 mln na promocję wolontariatu i zadania zachęcające do tej aktywności. Zapewnił, że NIW nie przeznaczy 80% budżetu KS na jedno wydarzenie medialne. Zamierzeniem jest tzw. wyjście w teren, które ma promować wolontariat. Instytut zwiększył środki finansowe przeznaczone dla Partnerów Regionalnych ze względu na zadanie związane ze współpracą z beneficjentami WOW w NGO. Środki z budżetu Korpusu Solidarności w ramach pomocy technicznej pozwolą na sfinansowanie realizowanych wspólnie z Partnerami działań i promocję programu.

Pan Miłosz Ukleja w odpowiedzi na pytanie Pana dr. hab. Marka Rymszy oznajmił, że Instytut zdaje sobie sprawę z ryzyka. Liczba minimalnych działań została zredukowana, ale formy zadań określone przez NIW, wywodzące się z założeń programowych KS są w dalszym ciągu do realizacji. Partnerom Regionalnym zaproponowano katalog 6 podstawowych działań, z których obligatoryjnie muszą wybrać minimum 3. Program jest profilowany i dotyczy organizacji ściśle zajmujących się wolontariatem.

Dyrektor Instytutu Michał Braun dodał, że działania obowiązkowe muszą być realizowane przez cały czas trwania projektu.

Pan Łukasz Gorczyński zapytał czy SOW jest obligatoryjny dla beneficjentów WOW w NGO. Pan Dariusz Pietrowski odpowiedział, że tak, a realizatorzy konkursu nie mają problemu z korzystaniem z systemu. Pan Michał Braun wytłumaczył, że problem z SOW jest wtedy, gdy nakazuje się małym organizacjom, działającym wolontariacko także odpowiadać za dokumentację w systemie. Beneficjenci WOW w NGO otrzymują środki finansowe i zatrudniają koordynatora, więc NIW oczekuje, aby taki koordynator korzystał z narzędzia, które pozwala na weryfikację jego pracy. Jest to profesjonalizacja zarządzania wolontariatem.

Pan Łukasz Gorczyński stwierdził, że myśląc o wolontariacie długoterminowym zapominamy o zaangażowaniu członkowskim, które powinno być zauważalne i promowane w Korpusie Solidarności. Kierownik BPKS powiedział, że NIW przez pierwsze lata funkcjonowania programu wyraźnie komunikował fakt, że włączając się w działania Korpusu Solidarności, automatycznie stajemy się jego członkami. Przyniosło to odwrotny efekt, ponieważ ludzie obawiali się, że będą do czegoś zobowiązani. Stąd odstąpiono od członkostwa na rzecz uczestnictwa w programie. Pani dr Ewa Gałka zauważyła, że NIW mógłby podjąć się działań w kierunku tego, w jaki sposób zmieniać podejście, świadomość i budować wartości wokół aktywności społecznej, tak, aby zachęcić do członkostwa.

Pan dr hab. Marek Rymsza zapytał w jaki sposób będą oceniane wnioski: jakościowo czy ilościowo, jeżeli nie ma podanych wskaźników liczbowych. Pan Miłosz Ukleja oznajmił, że kryteria w karcie oceny są takie same jak wcześniej, natomiast dodano punkty strategiczne za doświadczenia związane z Korpusem Solidarności. To co powiedział Pan dr może być ryzykiem, które występuje we wszystkich programach NIW. Ważne będzie przygotowanie ekspertów do tego, aby zwracali uwagę nie tylko na to ile uczestników weźmie udział w danym szkoleniu, ale na to jaką liczbę działań w ciągu roku zaplanował dany wnioskodawca. Charakter działań w ramach Korpusu ma być systematyczny.

Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec poprosił Dyrektora Instytutu o rozwinięcie kwestii przygotowania ekspertów do oceny wniosków. Pan Michał Braun odniósł się do ostatniej kontroli w NIW, która wykazała braki kwalifikacji w przygotowaniach ekspertów do oceny ofert. Dodał, że NIW zamierza zmienić system naboru, szkoleń i przygotowania oceniających, a później weryfikacji ich pracy. Pan Piotr Stec zapytał, czy eksperci oceniający wnioski do konkursu Partnerstwa dla Wolontariatu odbędą szkolenie, które uwzględni aspekty, na które powinni zwrócić uwagę przy ocenie, i o których dyskutuje

Rada. Pan Dariusz Pietrowski zapewnił, że tak. Przy każdym konkursie Korpusu Solidarności prowadzone są szkolenia dla ekspertów.

Pan Łukasz Gorczyński zawniósł o zachowanie w działaniach rodzaju wskaźnika bez tabeli ilościowej. Rada wyraziła zgodę.

Pan Michał Braun podzielił się myślą, aby ze środków na promocję wolontariatu sfinansować wyjazdy do różnych regionów w Polsce, w celu dokumentacji działań środowisk wolontariackich. Pani Anna Czyżewska dodała, że takie przedsięwzięcia edukują oraz utwierdzają ludzi, że to co robią jest potrzebne i mieści się w wolontariacie.

W dalszej kolejności nastąpiła dyskusja na temat daty rozpoczęcia realizacji projektów. W drugiej połowie kwietnia br. planowane jest ogłoszenie konkursu Partnerstwa dla Wolontariatu. Z racji tego, że kwalifikowalność wydatków jest możliwa wyłącznie od dnia podpisania umowy, data rozpoczęcia realizacji projektów została wyznaczona na dzień 1 czerwca br.

W związku z brakiem pytań i uwag, Przewodniczący Rady NIW-CRSO poddał pod głosowanie zmienioną uchwałę w sprawie zatwierdzenia Regulaminu „Partnerstwo dla wolontariatu”, edycja 2024 na wybór Partnerów Regionalnych i Lokalnych Korpusu Solidarności. W głosowaniu (7 głosów ZA) Rada przyjęła uchwałę jednogłośnie.

Ad 6.

Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec poprosił Dyrektora Instytutu o przedstawienie punktu dotyczącego działań w sprawie Rządowego Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich PROO, edycja 2024. Wszyscy członkowie Rady podpisali stosowne oświadczenia o bezstronności poufności, zobowiązujące do nieudostępniania informacji dotyczących procesu rozstrzygnięcia konkursu PROO, edycja 2024. Pani Anna Czyżewska zgłosiła konflikt interesów informując, że organizacja, której jest prezeską zarządu złożyła wnioski w konkursie PROO3 i PROO4.

Pan Michał Braun w pierwszej kolejności omówił wyniki kontroli w NIW w zakresie procedur konkursowych programu PROO. Kontrola zrealizowana przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów wykazała szereg nieprawidłowości i uchybień, które szczegółowo opisane są na stronie www.gov.pl w sekcji KPRM. Są to między innymi: niezgodność listy rankingowej z ustaleniami panelu ekspertów, obniżanie punktacji na wniosek Dyrektora NIW uczestniczącego w panelu. Zmiany były oparte na kryteriach, które nie mieszczą się w regulaminie programu. W obecnej edycji eksperci ocenili wnioski w zeszłym roku, ale umowy na ocenę ekspertów i dokumenty dotyczące RODO zostały podpisane

w roku bieżącym. Nie wszyscy eksperci spełnili kryteria merytoryczne do oceny wniosków. Dyrektor Instytutu odniósł się do prezentacji Pana Wojciecha Kaczmarczyka, ówczesnego Dyrektora NIW, który mówił o 2% dotacji, które były przyznane na podstawie zmian decyzji podczas panelów ekspertów. Nie ma procedury w jaki sposób wybierano z listy ponad 800 ekspertów kilkudziesięciu do oceny wniosków oraz jak są one przydzielane do konkretnych osób. Była to autonomiczna decyzja Dyrektora przysłonięta tzw. losowaniem ekspertów. Ostateczną oceną jest średnia dwóch ocen najbardziej zbliżonych do siebie. Jeżeli była zbyt duża różnica, decyzją Dyrektora powoływano trzeciego eksperta. Problem występował również w programie NOWEFIO. Jeżeli jeden ekspert ocenił na A, a drugi na C, powoływano trzeciego eksperta. Natomiast jeżeli jeden ekspert ocenił na A, a drugi na B to Dyrektor autonomicznie decydował, którą ocenę ostatecznie przyznać.

Pan Michał Braun powiedział, że w historii PROO ogólnie złożono prawie 15 tysięcy wniosków przez 8127 różnych podmiotów. Dofinansowano prawie 900 wniosków, a prawie 150 organizacji dostało dotację z PROO więcej niż jeden raz. Ideą programu (prócz PROO 5, wsparcie doraźne) jest wsparcie instytucjonalne i zapobieganie oligarchizacji sektora. W sumie rozdysponowano 360 mln zł, z czego 18 organizacji związanych z ówczesnym rządem wielokrotnie otrzymywało dotacje na rozwój instytucjonalny. Następnie Dyrektor Instytutu przedstawił listy rankingowe konkursu PROO, który został wstrzymany. Przedstawione zostały organizacje, które miałyby ponownie dostać dotację na ten sam cel. Jedna fundacja dostałaby środki na identyczny wniosek, który złożyła rok temu, w tym samym konkursie i już otrzymała dofinansowanie. Pani dr Ewa Gałka zapytała czy tak w ogóle można. Pan Stefan Kołucki odpowiedział, że można złożyć wniosek, ale w tym samym roku nie można otrzymać dofinansowania jednocześnie w dwóch priorytetach. Pan Michał Braun dodał, że co roku można otrzymać środki na ten sam projekt. Pan Daniel Prędkopowicz stwierdził, że to nie powinno mieć miejsca, ale niestety jest zgodne z regulaminem konkursu.

Dyrektor Instytutu powiedział, że możliwych rozwiązań w sprawie PROO jest kilka. Pierwsze polega na tym, że Pani Minister odblokowuje program, następnie według obecnej punktacji zostają rozdysponowane środki we wszystkich priorytetach. Drugi scenariusz to możliwość ustalenia oceny poszczególnych wniosków przez panel ekspertów, na co NIW nie będzie miało wpływu. Trzecie wyjście to zwrócenie się Rady NIW do Pani Minister o anulowanie konkursu lub jego części. Kolejnym rozwiązaniem jest dodanie np. 5 punktów strategicznym organizacjom, które do tej pory nie korzystały z programu PROO. Regulamin konkursu pozwala na jego zmianę w dowolnym momencie jego trwania. Uzasadnieniem do wprowadzenia zmian jest realizacja uchwały Rady Ministrów o powołaniu PROO,

a mianowicie o przeciwdziałaniu oligarchizacji sektora. Przy takiej decyzji Rady, NIW przystąpi do dodania punktów strategicznych do oceny ekspertów.

Pani dr Ewa Gałka zapytała czy NIW sprawdził symulacyjnie jak to wpłynie na wygląd listy rankingowej. Być może to sprawi, że któreś organizacje i tak przejdą do dofinansowania. Pani Anna Czyżewska zapytała jaka byłaby dalsza procedura, gdyby konkurs został unieważniony, czy zostałby ogłoszony ponownie.

Pan dr hab. Marek Rymsza stwierdził, że na podstawie ustawy to nie Rada sprawuje nadzór nad NIW jako Instytucją, a Przewodnicząca Komitetu ds. Pożytku Publicznego. Praca Rady polega na opiniowaniu dokumentów, które są podstawą działalności operacyjnej Instytutu. Dodał, że powinno się wykorzystać dane, które przedstawia Dyrektor jako pewną wiedzę, która pozwoli pracować nad następnymi regulaminami, które trafiają do opiniowania przez Radę. Rada nie powinna uczestniczyć w decyzji, która jest pewną formą relokacji tego, co zostało zalokowane w taki, a nie inny sposób.

Dyrektor Instytutu Pan Michał Braun odpowiedział, że doskonale rozumie to, co powiedział Pan dr hab. Marek Rymsza. NIW nie przeprowadził symulacji w jaki sposób taka decyzja wpłynęłaby na zmianę w listach rankingowych, za to przedstawia skalę problemu. Ogłoszenie wyników w tej wersji sprawi, że połowa organizacji, która miałyby otrzymać granty w PROO, już dostała środki na budowanie potencjału. W przypadku unieważnienia konkursu prawdopodobnie zostałyby on ponownie ogłoszony.

Dyrektor Instytutu dodał, że zwraca się do Rady, która ma możliwość wprowadzenia zmiany do regulaminu w zakresie poruszanego problemu.

Pani Iwona Żukiert odnosząc się do wypowiedzi Dyrektora powiedziała, że dodanie 5 punktów strategicznych jest najlepszym rozwiązaniem. Rada nie łamie zasad, a realizuje to, do czego według ustawy została powołana. Pan Łukasz Gorczyński przychylił się do opinii Pana dr. hab. Marka Rymszy, że jest to bezpośredni wpływ na powstałe wyniki. Pani dr Ewa Gałka powiedziała, że kontynuacja finansowania dla organizacji, które wielokrotnie otrzymywały duże dotacje z danego programu byłaby źle odebrana. Wszyscy oczekują zmiany i obiektywnego rozstrzygnięcia konkursu.

Pan Łukasz Gorczyński zapytał jaka jest opinia prawna co do możliwości wprowadzenia zmian do regulaminu. Dyrektor Instytutu powiedział, że jest w nim napisane, że NIW zastrzega sobie prawo do zmian w regulaminie. Dodał, że zdaje sobie sprawę z tego, że ingerencja ta jest zmianą zasad gry, ale intencja jest ściśle związana z celem, do którego został powołany konkurs PROO. Jeżeli są organizacje, które bardzo często korzystają z programu oznacza to, że cel nie jest w pełni realizowany. Pan dr hab.

Marek Rymsza stwierdził, że to nie jest zmiana zasad gry, a zmiana reguł, które mają zmienić już dokonany wynik gry. To zupełnie co innego, niż zmiana reguł w trakcie gry, bo np. dana procedura jest w jakiś sposób wadliwa. Zaprotestował przeciw uczestniczeniu Rady w podziale grantów. Pan Łukasz Gorczyński powiedział, że nie jest przekonany do wprowadzania zmian do regulaminu. Bezpiecznym rozwiązaniem mogłoby być poddanie ponownej ocenie tych wniosków, które budzą wątpliwość, a przedtem przedstawienie ekspertom, na co powinni zwrócić uwagę przy ich ocenie. Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec stwierdził, że zmiana, która skutkuje tym, że ktoś, kto wcześniej dostał grant i go realizował teraz ma go nie dostać albo ma być gorzej uposażony punktowo względem tych, którzy jeszcze nie dostali grantu mogłaby zostać podważona. To byłoby nierówne traktowanie wnioskodawców, dlatego, że wcześniej nie było na ten temat żadnej informacji.

Pani Iwona Żukiert stwierdziła, że poprzednie rozstrzygnięcie konkursów było nieuczciwe. Jeżeli według rozdziału, który został przedstawiony Radzie zostanie przydzielone dofinansowanie, w trzecim sektorze wybuchnie szum. Pan Daniel Prędkopowicz powiedział, że Rada i NIW powinna poszukać wszelkich ryzyk z tym związanych. Poparł pomysł Pana Łukasza Gorczyńskiego związany z poddaniem kilkunastu wątpliwych wniosków ponownej ocenie. Jeżeli w tym samym priorytecie organizacja ponownie pozyskuje dotację na takie samo lub podobne działanie, które było realizowane wcześniej to bezapelacyjnie nie powinno mieć to miejsca. Natomiast jeżeli w 2019 roku organizacja otrzymała środki w jednym priorytecie i pięć lat później wnioskuje w innym priorytecie jest to zupełnie inna sytuacja. Pan Łukasz Gorczyński zaproponował, aby zmiana, o której mowa w dyskusji znalazła się w regulaminie kolejnej edycji konkursu. Następnie należałoby przedstawić na panelu ekspertów, że Rada po zapoznaniu się z dokumentami w sprawie PROO, aby utrzymać cel programu zaleca ekspertom zweryfikowanie czy podmioty rekomendowane do dofinansowania wpisują się w kryterium związane z celem programu. Pani Anna Czyżewska poinformowała, że jest duży brak zaufania co do procedur konkursowych PROO. Wiele organizacji rezygnowało ze składania wniosków sądząc, że nie mają szans na otrzymanie dotacji. Wątpliwość budzi też rozdysponowanie środków w priorytecie budującym kapitały żelazne. Członkini Rady dodała, że jest za odwołaniem konkursu jednocześnie wiedząc, że organizacje czekają na wyniki.

Pan Michał Braun powiedział, że jednym z kluczowych uchybień wskazanych w kontroli NIW przez KPRM było losowanie do panelu ekspertów, które odbywało się za tzw. zamkniętymi drzwiami i budziło wątpliwości, ponieważ wyłaniane były często te same osoby. Dyrektor Instytutu zwrócił się do Rady o możliwość wspólnego wylosowania nowych paneli ekspertów PROO, z osób które oceniały wnioski, co byłoby słuszną odpowiedzią na zalecenia pokontrolne KPRM.

Pan Stefan Kołucki wyjaśnił, że propozycja dodania kryterium strategicznego ma charakter systemowy i nie odnosi się do konkretnego typu organizacji. Jeżeli chodzi o zarzut nierównego traktowania, to może on wystąpić, niemniej jednak kryterium strategiczne nie jest kryterium merytorycznym i spełnienie go nie jest wymagane, aby otrzymać dotację.

Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec zauważył, że wprowadzenie dodatkowych punktów strategicznych nie jest gwarancją, że później panel ekspertów nie zmieni punktacji, ponieważ zgodnie z procedurą może to zrobić. Dyrektor Instytutu Pan Michał Braun oznajmił, że zmiany listy rankingowej przez panel ekspertów czy komisję konkursową były zgodne z prawem, jednak były one realizowane w oparciu o kryteria, których nie było w regulaminie. Powiedzenie ekspertom, że Rada rekomenduje zmianę oceny biorąc pod uwagę dodatkowe kryterium, bez dodania konkretnego zapisu o tym, jest działaniem bezskutecznym. Fundacja Wolności wygrała sprawę sądową z NIW o nieprzyznanie im dotacji w oparciu o kryteria, które nie znajdowały się w regulaminie. Być może powinno się pójść na pewien kompromis i zamiast 5 punktów strategicznych powinny być 3 oraz wziąć pod uwagę wymóg upłynięcia 3 lat pomiędzy jednym a drugim grantem w PROO.

Pan dr hab. Marek Rymśza powiedział, że jeżeli jakaś procedura była wadliwa to trzeba od nowa ją stworzyć, a nie zmieniać wynik już dokonany. Pan Daniel Prędkopowicz zapytał co stoi na przeszkodzie do unieważnienia konkursu i rozpisaniu nowego. Pan Stefan Kołucki powiedział, że konkurs może zostać unieważniony jeżeli istnieją konkretne przesłanki do unieważnienia konkursu, czyli jeżeli nie złożono żadnego wniosku w konkursie lub jeśli żaden wniosek nie został oceniony pozytywnie. Kierownik BPH poddał pod rozważenie czy to działanie byłoby zasadne pod kątem wydatkowania kolejnych 800 tysięcy zł na ocenę wniosków przez ekspertów. Pan Michał Braun dodał, że przeciwko unieważnieniu konkursu przemawia dobro organizacji, które czekają na otrzymanie dofinansowania, a wiele z nich nigdy go nie otrzymało. Dodał, że warto byłoby też wprowadzić do regulaminu w kontekście PROO 5, zasadę karencji dwuletniej, ponieważ są organizacje, które co roku wnioskuje o wsparcie doraźne, uszczuplając budżet i utrudniając otrzymanie dofinansowania tym faktycznie potrzebującym.

Dyrektor Instytutu podsumowując omówił kilka możliwości działań w sprawie PROO. Pierwsza to dodanie 5 punktów strategicznych tym wnioskom organizacji, które nie otrzymały nigdy dofinansowania w programie. Druga możliwość polegałaby na dodaniu 5 punktów strategicznych tym wnioskom organizacji, które nie otrzymały dofinansowania z PROO w ciągu ostatnich 3 lat. Trzecie rozwiązanie to dodanie 5 punktów wnioskom organizacji, które nie otrzymały dofinansowania z PROO z danego priorytetu. Ostatnią możliwością jest rozstrzygnięcie PROO 1a w takiej formie w jakiej jest

obecnie, zarekomendowanie ponownej oceny wniosków w priorytecie 3 i 4 (gdzie znaczna ilość organizacji otrzymała niejednokrotnie dofinansowanie z programu) oraz wylosowanie do tego działania nowych ekspertów. Ocena byłaby dokonywana na podstawie kryteriów niezmiennych albo zmienionych.

Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec otworzył dyskusję. Pan Daniel Prędkopowicz zapytał jak uzasadni się wylosowanie nowych ekspertów. Pan Michał Braun odpowiedział, że uzasadni się to wynikami kontroli w NIW. Pan Piotr Stec odniósł się do wymienionych wcześniej rozwiązań mówiąc, że należy najpierw odrzucić te, których nie sposób wykonać lub nie ma do nich uzasadnienia, tj. unieważnienie konkursu. Największe zastrzeżenia są do nietransparentnej procedury wyboru paneli ekspertów i posiedzeń paneli ekspertów. Nie ma nawet możliwości zweryfikowania czy eksperci zajrzeli do wniosków, za którymi głosowali, tym samym wykluczając inne organizacje. Pan Daniel Prędkopowicz zapytał czy wprowadzenie zmian na tym etapie trwania konkursu było konsultowane z prawnikami. Pan Stefan Kołucki odpowiedział, że tak.

Pan Łukasz Gorczyński zapytał czy zostaną opublikowane protokoły z posiedzeń nowo wylosowanych ekspertów, ewentualnie z utajnionymi nazwiskami. Pan Michał Braun odparł, że tak. Pan Daniel Prędkopowicz powiedział, że jest mu niezręcznie, ponieważ działa on w organizacji, która w dwóch priorytetach dwa razy otrzymała dotację z PROO. Dodał, że jeśli chodzi o przyszłość, na spotkaniu z Panią Minister zadeklarował, że jest on gotów nie startować w konkursach NIW, do czasu, kiedy jest członkiem Rady.

Na prośbę Dyrektora Instytutu Przewodniczący Rady zarządził głosowanie w sprawie możliwości głosowania nad uchwałą wprowadzającą zmiany w regulaminie Rządowego Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich PROO, edycja 2024. Pierwsza zmiana to dodanie 5 punktów strategicznych dla organizacji, która nigdy nie otrzymała dotacji z PROO. Druga zmiana dotyczyłaby przyznawania dotacji w ramach PROO 5. Organizacja będzie mogła otrzymać środki w ramach tego priorytetu po upływie dwuletniego okresu karencji. W praktyce oznacza to, że NGO, która otrzymała dotację w ramach PROO w latach 2022-2023 w edycji 2025 nie będzie podmiotem uprawnionym do otrzymania dotacji w ramach PROO 5. Trzech członków Rady stwierdziło, że zgłasza ZA, jeśli pierwsza zmiana będzie polegała na tym, że jeżeli organizacja wcześniej otrzymała już dotację w danym priorytecie, to w tym samym priorytecie nie może jej otrzymać ponownie. Jeżeli dana organizacja otrzymała kilkakrotnie dotację w tym samym priorytecie, to oznacza, że nie do końca zbudowała potencjał w tym priorytecie, a jednak powinna, ponieważ to wynika z założeń programowych. W głosowaniu za możliwością przeprowadzenia głosowania: 4 osoby były ZA, 2 osoby PRZECIW (w tym Pan Łukasz

Gorczyński), 1 osoba wyłączyła się. Osobą, która wyłączyła się z głosowania była Pani Anna Czyżewska.

W związku z brakiem pytań i uwag, Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec poddał pod głosowanie uchwałę w sprawie zatwierdzenia zmian w regulaminie konkursu organizowanego w ramach Rządowego Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich PROO na lata 2018-2030, edycja 2024. W głosowaniu 4 osoby były ZA, 2 osoby PRZECIW (w tym Pan Łukasz Gorczyński), 1 osoba wyłączyła się z głosowania. Osobą, która wyłączyła się z głosowania była Pani Anna Czyżewska.

Pozostając w temacie PROO Pan Stefan Kołucki powiedział, że zgodnie z rozporządzeniem w skład panelu wchodzi w drodze losowania nie mniej niż 1/5 ekspertów spośród wszystkich ekspertów oceniających wnioski. Kierownik BPH pod okiem Rady dokonał losowania na stronie <https://generatorliczb.pl/>, dzięki któremu zostały wskazane nowe składy osobowe paneli ekspertów.

Pan Łukasz Gorczyński zapytał jak w praktyce będzie wyglądał każdy panel ekspertów. Pan Stefan Kołucki odpowiedział, że najpierw NIW wprowadzi kryteria strategiczne do regulaminu. Następnie wylosowani eksperci zobowiązani będą do podpisania oświadczenia o bezstronności i niezależności. Kolejny krok to przekazanie im do wglądu listy rankingowej i wszystkich wniosków w danym priorytecie. Zgodnie z rozporządzeniem panel przeprowadza obrady i dokonuje rozstrzygnięcia w obecności przynajmniej 1/3 osób obecnych na posiedzeniu. Po przeprowadzeniu dyskusji nad wynikami ustalana jest lista rankingowa.

Ad 7.

Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec poprosił Dyrektora Instytutu o przedstawienie punktu pn. Omówienie naboru do Komitetów Sterująco Monitorujących Programy NIW-CRSO. Dyrektor Instytutu powiedział, że Pani Minister Agnieszka Buczyńska ma zamiar zmienić skład komitetów. Departament Społeczeństwa Obywatelskiego posiada już listę wytypowanych osób ze strony rządowej. Natomiast do Rady NIW i Rady Działalności Pożytku Publicznego należy zarekomendowanie kto powinien znaleźć się w komitetach ze strony pozarządowej. Pan Michał Braun stwierdził, że można byłoby zaproponować osobom z naboru do Rady NIW możliwość uczestnictwa w Komitetach Sterująco Monitorujących.

Przewodniczący Rady otworzył dyskusję. Pan Daniel Prędkopowicz zgłosił, że jest za otwartym naborem. Pani Anna Czyżewska powiedziała, że w gronie kandydatów do Rady NIW nie każdy był osobą, która ma doświadczenia w ubieganiu się i realizacji projektów ze środków NIW, czy też zna programy NIW. Takie doświadczenie i wiedzę są konieczne, by móc skutecznie uczestniczyć w pracach KSM. Warto byłoby zaznaczyć, że udział w naborze do Komitetów mogą wziąć osoby, które

nie mają konfliktu interesów, tak aby nie wykluczać osób zarządzających organizacją. Pan Stefan Kołucki poproszony przez Panią Annę Czyżewską poinformował, że jego zdaniem w Komitetach powinny zasiadać osoby faktycznie interesujące się monitorowaniem danych programów, wprowadzaniem poprawek do regulaminów, a niekoniecznie zainteresowane pozyskiwaniem grantów. Pan Łukasz Gorczyński powiedział, żeby przy ogłoszeniu naboru konkretnie zakomunikować kto może wziąć w nim udział, a kto nie. Pani Anna Czyżewska zaproponowała, aby w komitetach mogli zasiadać również pracownicy NIW, aby budować zaufanie do zespołu.

Pan Piotr Stec podsumował punkt agendy mówiąc, że Rada NIW rekomenduje, aby osoba aplikująca do Komitetów miała pięcioletnie doświadczenie w organizacjach pozarządowych w zakresie realizacji projektów dofinansowanych ze środków publicznych w danym obszarze. Kolejna rekomendacja to możliwość aplikowania do maksymalnie 2 komitetów przez jedną osobę. Przewodniczący Rady poprosił, aby do 9 kwietnia br. przekazać Radzie konkretną propozycję komunikatu i kryteriów dotyczących naboru, według rekomendacji, które padły na posiedzeniu.

Ad 8.

Przewodniczący Rady Pan Piotr Stec zapowiedział punkt pn. Sprawy różne i otworzył dyskusję. Jako pierwsza głos zabrała Pani Anna Czyżewska pytając w kontekście ewaluacji, jak to się dzieje, że w NIW powstają nowe programy. Pan Stefan Kołucki powiedział, że to Rada Ministrów inicjuje konkretne programy. Przewodniczący Rady zaproponował, aby ten punkt omówić szerzej na kolejnym posiedzeniu.

Pan Daniel Prędkopowicz zapytał kto wszedł do Rady NIW na miejsce Pana Michała Brauna w związku z objęciem przez niego funkcji Dyrektora Instytutu. Pan Piotr Stec odpowiedział, że Pan Marek Krawczyk. Pani Anna Czyżewska poruszyła temat powiązania polityczno-partijnego. Wiele organizacji pyta jak będzie wyglądać zachowywanie neutralności politycznej NIW i jego otoczenia w sytuacji kiedy Dyrekcja i część członków Rady jest aktywnie zaangażowana w działania konkretnych partii politycznych. Pan Piotr Stec powiedział, że członkowie zaangażowani politycznie stanowią zdecydowane minimum. Dodał, że jeżeli zostanie wybrany do sejmiku to stawi się do dyspozycji Pani Minister Agnieszki Buczyńskiej. Pan Michał Braun powiedział, że NIW jest agencją wykonawczą rządu i realizuje programy Rady Ministrów. Najważniejsze, aby środki z budżetu państwa były wydatkowane transparentnie, bez tzw. klucza politycznego. Pani Iwona Żukiert powiedziała, że zgadza się ze stanowiskiem Dyrektora Instytutu.

Do dyskusji dołączyła Pani dr Ewa Gałka i poprosiła, aby NIW poinformował organizacje kiedy będą wyniki poszczególnych konkursów i z czego wynikają różne opóźnienia. Pan Łukasz Gorczyński podziękował za dyskusję podczas posiedzenia.

Ad 9.

Po wyczerpaniu porządku obrad Przewodniczący Rady podziękował Dyrektorowi Instytutu oraz Członkom Rady za udział w pierwszym posiedzeniu Rady NIW-CRSO III kadencji, po czym zamknął posiedzenie.

*Przewodniczący Rady
Narodowego Instytutu Wolności –
Centrum Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego*

Piotr Stec

Protokół sporządziła Oliwia Krawczyk.